

PERENOMERACJA

Boonnie 24 mk., półrocznie 12 mk., kwartalnie 6 mk., miesięcznie 2 mk.

Numer pojedynczy 20 fenigów.

OGŁOSZENIA.

Gona za wiersz drobno-gonia pisma (petit) po tekście 1 mk.

Numer pojedynczy 20 fenigów.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.
WYCHODZI GODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja i Administracja Młodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

o utworzeniu Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią, co następuje:

Art. 1. Zostaje utworzone Ministerstwo Sztuki i Kultury.

Art. 2. Do Ministra Sztuki i Kultury należy zawiadywanie i opieka nad sztuką, literaturą piękną, zabytkami, muzeami sztuki, teatrami i wykształcaniem estetycznym narodu.

Art. 3. Dziedziny w artykule poprzedzającym wymienione zostają wyjęte z zakresu kompetencji Ministra W. R. i O. P., w którego zawiadywaniu pozostają wszystkie inne dziedziny, wyszczególnione w art. 26 dekretu o Tymczasowej organizacji władz z dnia 3 stycznia 1918 r.

Art. 4. Art. 3 Statutu Rady Oświecenia Publicznego z dnia 13 września 1918 r. zostaje zmieniony w ten sposób, że Rada Oświecenia Publicznego składa się z 37 osób, a mianowicie oprócz osób, wyliczonych w ust. b tegoż artykułu, w skład Rady Oświecenia Publicznego wejdzie jeden przedstawiciel Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu powierza się Ministrowi Sztuki i Kultury w porozumieniu z Ministrem W. R. i O. P.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Przydynt Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Minister W. R. i O. P.

(—) *K. Prauss,*

Minister Sztuki i Kultury

(—) *M. Downarowicz.*

Dan w Warszawie, dnia 5 grudnia 1918 r.

DEKRET.

Dla bardziej skutecznej obrony ludności przed lichwą wojenną, utrudniającą jej otrzymanie niezbędnych ilości pożywienia i ciepła oraz dachu nad głową, uznalem za konieczne wzmożnić i rozszerzyć stosowanie kar za czyny występne, objęte pojęciem takiej lichwy.

W tym celu stanowią, co następuje:

Art. 1.

Kto, celem sztucznego podniesienia cen na przedmioty pierwszej potrzeby, jak żywność, materiały do opalu, światła lub odzieży, wyroby tytoniowe albo inne artykuły, służące do zaspokojenia najważniejszych potrzeb ludności — gromadzić będzie te przedmioty, lub je ukrywać, niszczyć albo ograniczać ich wyrób i handel, albo przedsięwziąć inne nieuczciwe czynności w tymże celu,

ulegnie karze zamknięcia w domu poprawy od roku i 6 miesięcy do lat 6-ciu, lub zamknięciu w więzieniu do lat 2-eh, a oprócz tego karze pieniężnej do wysokości 100 tysięcy marek polskich (150 tysięcy koron).

Nadto nagromadzone lub ukryte w celach spekulacyjnych artykuły, bez względu na to, czyją stanowią własność, ulegną konfiskacie, która może z decyzji Sędziego Śledczego nastąpić już w toku dochodzenia lub śledztwa, jeśli ze względu na obawę zepsucia albo inne okoliczności sprawy przechowanie ich do czasu wydania wyroku sądowego okaże się niepożądanem. Skonfiskowane w ten sposób artykuły sprzedane będą niezwłocznie ludności po cenach

normalnych, z tem zastrzeżeniem, że wrazie zniszczenia następnie konfiskaty, na skutek umorzenia postępowania karnego lub wydania przez sąd wyroku uniewinniającego, suma, osiągnięta za sprzedane przedmioty, zwrócona będzie w całości właścicielowi.

Karze przewidzianej w niniejszym artykule ulegnie także winny potajemnej sprzedaży lub wywozu artykułów żywnościowych za granicę.

Usiłowanie będzie karane.

Art. 2.

Kto za przedmioty codziennej potrzeby, wymienione w art. 1-ym, żądać będzie lub otrzymywać dla siebie lub innych ceny nadmiernej wysokości, zawierające zysk lichwiarski ku szkodzie ludności,

ulegnie karze więzienia do lat 2-eh, a nadto grzywnie do 50,000 marek polskich (75 tysięcy koron).

Usiłowanie będzie karane.

Art. 3.

Właściciel domu lub jego administrator i każdy wogóle posiadacz mieszkania, winny żądania za wynajem lokalu ceny nadmiernej, zawierającej zysk lichwiarski, ulegnie zamknięciu w więzieniu do roku jednego, nadto grzywnie do 50 tysięcy marek polskich (75 tysięcy koron), albo jednej z tych kar.

Art. 4.

Właściciel lub kierownik przedsiębiorstwa, który skutkiem niedbalstwa lub braku dozoru dopuści do spełnienia przez podwładny mu personel przestępstwa, przewidzianego w 1 lub 2-ym art. niniejszego dekretu, ulegnie zamknięciu w więzieniu do 6 miesięcy lub grzywnie do 50 tysięcy marek polskich (75 tysięcy koron).

Art. 5.

Skazanie za występki, przewidziane w art. 1, 2 i 3 niniejszego dekretu, pociągnie za sobą utratę praw stanu, przewidzianą w 27 art. Kodeksu Karnego za czyny hańbiące, z wyjątkiem wypadków skazania tylko na karę pieniężną.

Art. 6.

W razie powtórnego skazania za występki, przewidziane w 3 i 4-ym artykule niniejszego dekretu, może być wymierzona jedynie kara więzienia.

Art. 7.

Sąd może pozbawić skazanego za przestępstwa, przewidziane w art. 1, 2 i 4 niniejszego dekretu, prawa prowadzenia handlu na czas do lat 5-ku.

Art. 8.

Prokurator może skierować sprawy o występki, przewidziane w art. 2, 3 i 4-ym niniejszego dekretu, do Sądu Pokoju, który wszakże nie może skazać winnego na pozbawienie prawa handlowania albo nakazać konfiskaty artykułów, których wartość przekracza sumę 2,000 marek polskich. W sprawach o przestępstwa, przewidziane w niniejszym dekrete, śledztwo wstępne nie jest koniecznem, jeśli Prokurator nie zażąda jego przeprowadzenia.

Art. 9.

Orzeczenie, czy dana cena jest lichwiarska, pozostawia się w każdym poszczególnym wypadku uznanu sądu.

Art. 10.

Dla osiągnięcia możliwie rychłego wymiaru sprawiedliwości za przestępstwa, przewidziane w niniejszym dekrete, wprowadza się następujące normy postępowania w tych sprawach:

a) Prokurator winien nadać bieg sprawie w ciągu trzech dni od chwili ukończenia dochodzenia lub śledztwa, przyczem akt oskarżenia może być zastąpiony przez krótki wniosek o zarządzeniu rozprawy głównej.

b) Termin rozprawy winien przypaść w Sądzie Pokoju w ciągu dni 7-ku, zaś w Sądzie Okręgowym—

w ciągu dni 14-tu od chwili otrzymania sprawy. Wyjątek dopuszczony być może jedynie w razie znacznej odległości miejsca zamieszkania oskarżonego lub świadków.

c) Artykuł 527 U. P. K. nie ma zastosowania.

d) Siedmiodniowy termin, przewidziany w art. 557 U. P. K. na wskazanie przez oskarżonego świadków oraz wybór obrońcy, skracca się do 24-eh godzin; tenże skrócony termin oznacza się dla oświadczenia ze strony oskarżonego co do wezwania świadków na jego koszt, przewidzianego w art. 576 U. P. K.

e) Wrazie nieprzybycia świadka na rozprawę mogą być odczytane zeznania, złożone przezeń w toku dochodzenia lub śledztwa. Świadkowie, niebędni dla rozprawy, mogą być sprowadzeni pod przymusem niezwłocznie, lub na rozprawę następną. Sąd może zabezpieczyć zgóry terminowe przybycie świadków, jeśli zachodzi obawa uchylenia się ich od stawienia.

f) Wrazie konieczności odroczenia sprawy w pierwszym terminie, następny wyznaczony być winien niezwłocznie i przypaść nie później, niż w ciągu dni 14-tu po pierwszym terminie.

g) Przy ogłoszeniu wyroku Sąd przytacza odrazu na piśmie jego motywy. W sprawach wyjątkowo skomplikowanych ogłoszenie motywów może nastąpić w ciągu trzech dni po wydaniu wyroku.

h) Na podanie apelacji od wyroku oznacza się termin trzydniowy.

i) Sąd 2-iej instancji obowiązany jest w ciągu trzech dni od chwili otrzymania apelacji wyznaczyć termin jej rozpoznania, które winno nastąpić w ciągu dni 14-tu. Wyjątek dopuszczony być może w razie znacznej odległości miejsca zamieszkania oskarżonego lub świadków.

j) Wyroki 2-iej instancji uprawomocniają się z chwilą ich ogłoszenia.

Art. 11.

Prawomocne wyroki, skazujące winnych na podstawie dekretu niniejszego, ulegają ogłoszeniu w 3-eh dziennikach na koszt skazanego, oraz wywieszeniu na przeciąg dni 14-tu na drzwiach przedsiębiorstwa lub na bramie domu, gdzie przedsiębiorstwo jego się mieści.

Art. 12.

Dekret niniejszy otrzymuje natychmiast moc obowiązującą aż do odwołania.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Przydynt Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *Thugut.*

Warszawa, dnia 5 grudnia 1918 r.

Z Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Do wszystkich urzędów pocztowych i telegraficznych b. okupacji niemieckiej.

Od 10 grudnia 1918 r. obowiązuje następująca taryfa pocztowa i telegraficzna:

A. TARYFA POCZTOWA:

1. Listy zwykłe: do wagi 20 gramów—25 fenigów, za każde zaś dalsze 20 gramów lub napoczętą część tychże — 15 fen., maksymalna waga listów zwykłych prywatnych wynosi 250 gramów, zaś listów urzędów 1 kilogram. Listy prywatne winny być opłacone tuż przy nadaniu. Przy listach częściowo opłaconych oblicza się brakującą opłatę podwójnie; to samo dotyczy listów zupełnie nieopłaconych.

2. Pocztywki: a) pojedyncza pocztówka — 15 fenigów, b) pocztówka z odpowiedzią — 30 fenigów.

3. Druki: do wagi 50 gramów — 10 fen., za każde zaś dalsze 50 gramów lub napoczętą część tychże — 5 fen. Maksymalna waga wynosi 1 kilogram.

4. Gazety: od każdego egzemplarza 5 fenigów, — wydania popołudniowe lub wieczorne, dołączane do wydania porannego i razem z niem wysyłane, wolne są od powyższej opłaty.

5. Papiery handlowe oraz próbki towarowe: do wagi 250 gramów — 25 fenigów, do 500 gr. — 50 fen., do 750 gr. — 75 fen., do 1000 gr. — 1 marka. Maksymalna waga 1 kilogram. Druki, gazety, papiery handlowe i próbki towarowe muszą być opłacone tuż przy nadaniu.

Polecenie każdej z powyższych przesyłek listowych kosztuje 25 fen., należność reklamacyjna — 50 fen.

Pojedyńcza należność reklamacyjną pobiera się również w tym wypadku, jeżeli reklamacja dotyczy dwóch lub więcej przesyłek, nadanych tego samego dnia, w tym samym urzędzie pocztowym, przez jednego i tego samego nadawcę i do jednego i tego samego adresata.

6. Listy wartościowe: opłata listów wartościowych składa się: a) z opłaty za polecenie, t. j. 25 fenigów, b) z opłaty od wagi listu, według taryfy dla listów zwykłych, t. j. do 20 gramów — 25 fen., a za każde następne 20 gr. lub część tychże — 5 fen. i c) z opłaty od deklarowanej wartości listu, która to opłata wynosi: do 100 marek — 25 fen., a za każde dalsze 100 marek lub część tychże — 20 fen. Najniższa łączna opłata jednego listu wartościowego wynosi jednak 1 markę. Listy wartościowe prywatne dopuszczalne są narazie do wartości 1000 marek, urzędowe zaś listy wartościowe bez ograniczenia wartości.

7. Paczki. Dopuszczalne są paczki zwykłe, t. j. bez deklarowanej wartości, do wagi 10 kilogramów. Opłata wynosi: do wagi 5 kilogramów — 2 marki, za każdy zaś następny kilogram, lub część tegoż — 1 markę. Adresesy posyłkowy kosztuje 5 fen.

8. Przekazy: Opłata do 10 marek — 40 fenigów, od 11 do 100 marek — 70 fen., za każde zaś dalsze 100 marek — 20 fen. Na jeden przekaz wolno przesłać najwyżej 600 marek. Blankiet przekazyowy kosztuje 5 fen.

Listy wartościowe, paczki i przekazy muszą być opłacone tuż przy nadaniu.

B. TARYFA TELEGRAFICZNA.

1. Za krajowe depeze zamiejskie: za każdy wyraz nie więcej, niż 15 liter liczący — 20 fenigów, najmniej jednak za jedną depezę — 2 marki.

2. Za depeze miejscowe (miejskie) za każdy wyraz — 10 fen., najmniej jednak za jedną depezę 1 markę.

3. Za depeze do państw ościennych za każdy wyraz po 50 fen., najmniej jednak za jedną depezę — 3 marki.

Za odpis depezy po 1 marce od każdego 100 wyrazów, lub napoczętą część tychże. Za dalsze wysłanie depezy pocztą 25 fen. markami pocztowymi na depezy nadane. Za skrócony adres telegraficzny 100 marek rocznie, do Nowego Roku zaś — 10 marek. Pokwitowania na nadane depeze wydaje się tylko na żądanie i za opłatą 25 fen. od depezy. Za depeze pilne pobiera się potrójną opłatę. Agencje telegraficzne zatwierdzone przez Ministerstwo opłacają połowę taryfy normalnej.

C. TARYFA TELEFONICZNA.

a) Sieci lokalne: Opłata za abonament w obrębie 2 kilometrów od stacji centralnej, przy ilości abonentów: do 100, od 100 do 500, wyżej 500.

1. Za aparat telefoniczny główny rocznie: 240 marek, 360 marek, 420 marek.

2. Za aparat dodatkowy rocznie: 75 marek, 120 marek, 180 marek.

3. Za każde 200 metrów lub część 200 metrów ponad 2 kilometry: 12 marek, 15 marek, 18 marek.

4. Za przeniesienie telefonu w tej samej posesji: 24 marki, 30 marek, 48 marek, za przeniesienie telefonu do innej posesji: 48 marek, 60 marek, 96 marek.

5. Za dodatkowy dzwonek: 18 marek, 18 marek, 18 marek.

b) Telefony międzymiastowe:

1. Opłata za rozmowę 3-minutową: w promieniu 25 kilometrów od stacji 1 marka, w promieniu do 50 kilometrów — 2 marki, w promieniu 100 kilometrów — 3 marki, w promieniu 130 kilometrów — 4 marki, w promieniu 200 kilometrów — 5 marek i za każde dalsze 50 kilometrów po 1 marce dodatkowo.

2. Za rozmowy pilne pobiera się potrójną opłatę.

3. Za wezwanie przez posłańca 1 markę.

Przepisy wykonawcze.

Na mocy uchwały Rady Ministrów pozamiejscowa korespondencja urzędowa wszystkich państwowych władz, urzędów i organów jest wolna od zwykłej opłaty należności tak pocztowych, jak i telegraficznych. Korespondencja ta winna być zaopatrzona pieczęcią urzędową, numerem przesyłanych aktów oraz dodatkiem: „Sprawa Urzędowa — wolna od opłaty pocztowej” — i dotyczyć interesu państwowego, nie zaś prywatnego.

Narazie wznowione są we wszystkich urzędach pocztowych następujące czynności urzędowe:

1. Przyjmowanie i wydawanie zwykłych i polecanych przesyłek listowych, t. j. listów, pocztówek, druków, gazet, papierów handlowych i próbek towarowych.

2. Przyjmowanie i wydawanie listów wartościowych.

3. Przyjmowanie i wydawanie paczek zwykłych, t. j. bez deklarowanej wartości, oraz

4. Przyjmowanie i wydawanie zwykłych depezy. Natomiast czynności przekazowe będą wznowione dopiero w najbliższym czasie, o czym wydane będzie osobne zarządzenie.

Równocześnie dołącza się wykaz urzędów pocztowo-telegraficznych, które zostały uruchomione do dnia 5-go grudnia 1918 r.

Minister Poczt i Telegrafów

(—) T. Arciszewski.

Warszawa, dnia 6 grudnia 1918 r.

WYKAZ

urzędów pocztowo-telegraficznych na obszarze byłej okupacji niemieckiej, czynnych do dnia 5-go grudnia 1918 r.

Ziemia Warszawska:

Aleksandrów, Brześć Kujawski, Bielawy, Błonie, Ciechocinek, Gombin, Góra Kalwarja, Gostynin, Grodzisk, Grójec, Jabłonna, Kaluszyn, Krośnice, Kutno, Łowicz, Modlin, Mogielnica, Nasielsk, Nieśza, Nowy Dwór, Mińsk Mazowiecki, Otwock, Piaseczno, Płońsk, Praga, Pruszków, Pułtusk, Rembertów, Radzymin, Skierniewice, Sochaczew, Stara Wieś, Tarczyn, Tłuszcz, Włocławek, Wołomin, Wąganiec, Wyszków, Żychlin, Żyrardów.

Ziemia Kaliska:

Dąbie, Kalisz, Koło, Konin, Łęczycza, Ozorków, Poddębice, Pызdry, Praszka, Rudniki, Słupca, Sieradz, Turek, Wieluń, Warta, Zduniska Wola.

Ziemia Piotrkowska:

Będzin, Brzeziny, Częstochowa, Kłobuck, Koluśki, Konstantynów, Łask, Łódź, Myszaków, Pabjanice, Rawa, Strzemieszyce, Sosnowice, Tomaszów Brz., Zawiercie, Zgierz.

Ziemia Płocka:

Bieżuń, Bielsk, Ciechanów, Lipno, Lubicz, Mława, Płock, Przasnysz, Raciąż, Rypin, Starożyreby, Skępe, Sierpc, Wyszogród.

Ziemia Siedlecka:

Garwolin, Łuków, Siedlce, Sokółów, Węgrów.

Ziemia Łomżyńska:

Kolno, Łomża, Łapy, Maków, Małkinia, Ostrołęka, Ostrów, Rożan, Wysokie Mazow., Zambrów.

WYKAZ

urzędów pocztowo-telegraficznych na obszarze byłej okupacji austriackiej, czynnych do dnia 5-go grudnia 1918 r.

Urzędy I klasy:

Biłgoraj, Busk, Chełm, Dąbrowa, Dęblin, Działoszyce, Działoszyn, Granica, Hrubieszów, Janów, Jędrzejów, Kielce, Koniecpol, Kozienice, Kraśnik, Krasnostaw, Lubartów, Lublin, Miechów, Puławy, Noworadomsk, Olkusz, Opatów, Opoczno, Ostrowiec, Pińczów, Piotrków, Radom, Sandomierz, Skarżysko, Staśków, Szczekociny, Szydłowiec, Tomaszów Lub., Wierzbniak, Włoszczowa, Wolbrom, Zamość, Zwierzyniec.

Urzędy II klasy:

Annopol, Bełchatów, Bełżyce, Chęciny, Chmielnik, Gorzkowice, Jedlińsk, Iwaniska, Ilza, Kazimierz Wielki, Klimontów, Kłomnice, Koprywnica, Łęczna, Łaszczów, Lipsko, Nowa Brzeźnica, Nowy Korczyn, Opole, Osieków, Ożarów, Pajęczno, Pilica, Pradła, Proszowice, Przedbórz, Przysucha, Piaski, Radoszyce, Rudniki, Siłnicza, Skala, Skalmierz, Skarżyszew, Sławków, Słomniki, Stopnica, Strzemieszyce, Suchedniów, Sulejów, Szczepietyn, Szczerców, Szydłów, Solec, Tarnogród, Wąwolnica, Widawa, Wodzisław, Wolborz, Zaklików, Zawichost, Zarki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozesało do Komisarzy Ludowych, Burmistrzów i Członków Zjazdów Sejmikowych następującą odezwę:

Do Obywateli Komisarzy Ludowych, Burmistrzów i Członków Zjazdów Sejmikowych.

Przygotowanie kadrów urzędników komunalnych (burmistrzów, płatnych członków magistratów, urzędników powiatowych do spraw komunalnych, inspektorów gminnych i t. d.) jest jednym z najpilniejszych zadań Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Działanie samorządu bez odpowiednio wykwalifikowanych urzędników komunalnych znacznie utrudniłoby działalność centralnych władz rządowych polskich i elementu obywatelskiego w samorządzie.

Wychodząc z tego założenia, Ministerstwo postanowiło zorganizowało specjalne kursy dla urzędników komunalnych przy Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie, Koszykowa, 9. Kursy trwać mają trzy miesiące: od dn. 8 stycznia do dn. 9 kwietnia 1919 r.; od dnia 10—15 kwietnia odbywać się będą egzaminy. Ukończenie kursów nastąpi w dniu 16 kwietnia 1919 r. Wykłady odbywać się będą popołudniu, ćwiczenia i zajęcia praktyczne—przed południem. Program kursów dostosowany jest do wymagań i potrzeb czasu. Punkt ciężkości w programie zajmują czysto praktyczne wiadomości z zakresu życia komunalnego. Wykłady będą na kursach najlepszą siłą zawodową stolicy. Kandydaci winni posiadać 6-klasowe wykształcenie i pewną praktykę w zakresie samorządu; wiek od 21—40 lat.

Kursy urzęda na swój koszt Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Jedynie za przystąpienie do egzaminów, po przesłuchaniu wykładów i odbyciu zajęć praktycznych, każdy uczestnik kursów winien wnieść 25 marek.

Ponieważ zadaniem kursów jest przygotowanie urzędników komunalnych przy możliwie najlepszym wykształceniu już pracujących na tem polu sił zawodowych, Ministerstwo przedewszystkiem będzie przyjmowało takich kandydatów, zarówno z prowincji, jak i z Warszawy, którzy się wykazali uprzednią pracą na polu samorządu, oraz będą posiadali polecenie odpowiednich związków komunalnych (Sejmików lub Rad miejskich), lub Komisarzy Rządu Ludowego.

Pożądanem jest, ażeby Komisarze Ludowi, Rady miejskie i Sejmiki, wydające polecenia kandydatom, zawierały z nimi rodzaj umowy, iż kandydaci ci, po ukończeniu kursów, powrócą do danej miejscowości i pracować będą w samorządzie; warunek ten jest szczególnie do zalecenia w tych razach, gdy dany kandydat otrzyma stypendjum od związku komunalnego. Pożądane jest, jak zaznaczono wyżej, aby na kursy zgłaszały się osoby, już obecnie pracujące w samorządzie (inspektorzy gminni, sekretarze Wydziałów Powiatowych i t. p.).

Pożądane jest również, aby związki komunalne pomagały materialnie kandydatom i wyznaczały odpowiednie stypendja (+ 1,500 marek).

Kandydaci zgłaszać się winni w Sekcji Samorządowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Nowy Świat, 69, 3-e piętro, do st. ref. W. Kozłowskiego. Zapisy trwają do dnia 5 stycznia 1919 r. Pożądane jest możliwie rychle zgłaszanie się kandydatów.

Program szczegółowy kursów będzie niebawem dodatkowo wysłany.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) K. Sienkiewicz.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych niniejszem podaje do wiadomości ogółu, iż w celu przygotowania kadrów urzędników komunalnych urzęda specjalne kursy przy Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie, Koszykowa 9. Program kursów jest dostosowany do wymagań i potrzeb czasu i ma na celu dać słuchaczom niezbędny zasób praktycznych wiadomości z zakresu życia komunalnego. Wykłady powierzone najlepszym siłom zawodowym stolicy. Warunki przyjęcia na kursy są następujące:

- 1) wiek od 21 do 40 lat;
- 2) 6-klasowe wykształcenie;
- 3) pewna praktyka w sprawach komunalnych.

18 grudnia rozpoczną się egzaminy przed specjalną Komisją pod przewodnictwem kierownika kursów, inż. F. Sokala. W skład Komisji wchodzi: wykładowca, przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu—inż. J. Girtler, Sprawiedliwości—prof. Z. Nagórski, Spraw Wewnętrznych—inż. A. Furuhjelm, oraz Senatu Politechniki—prof. H. Korwin-Krukowski.

O sprawność ruchu kolejowego. Dyrekcja kolei polskich ogłosiła okólnik, w którym cytujemy:

„Dane nam w dniu 11 listopada b. r. polecenie objęcia eksploatacji kolei w całej okupacji niemieckiej naszego kraju włożyło na nas ciężkie obowiązki i wielką odpowiedzialność, gdyż od sprawności ruchu kolejowego zależy przedewszystkiem sprawa wyżywienia całej ludności i utrzymania wogóle całego życia ekonomicznego w kraju. Zajęta przez nas placówka jest zaszczytną, i jeśli zdołamy stanąć na wysokości zadania, to zasłużymy na uznanie powszechne.

Aby sprostać podjętej pracy, musimy wyżyć wszystkie siły nasze. Każdy pracownik na swem stanowisku winien włożyć całą swą duszę, dobrą wolę, umiejętność i energię, przez co doloży cegiełkę do odbudowy naszej Ojczyzny. Powinniśmy pamiętać, że służymy całemu społeczeństwu, przeto obowiązkiem naszym jest, stojąc na stanowisku niezbędnych wymagań kolejowych, być uprzejmymi i wyrozumiałymi w stosunkach z publicznością, ułatwić naszym współobywatelom dokonywanie wszelkich formalności, nieuniknionych przy tak skomplikowanej maszynie, jaką jest kolej.

Przedewszystkiem należy zwracać szczególną uwagę na terminowość pracy, gdyż zadaniem naszym jest nie tylko górować nad nieudolną rosyjską gospodarką kolejową, lecz dorównać sprawności zagranicznej. Wychodząc z założenia, że czas, to pieniądz, przestrzegamy punktualności ruchu pociągów. Również starajmy się wypełnić bezwzględnie wszelkie nadszyci, tak przy przewozie pasażerów, jak również i przy przewozieniu ładunków. Ponieważ skarb nasz jest biedny, przeto obowiązani jesteśmy starać się i dbać o zwiększenie dochodów kolei o tyle, aby one pokryły nie tylko wydatki, związane z eksploatacją, lecz je przewyższyły, gdyż w przeciwnym razie kolej byłaby ciężarem dla Państwa.

W zakończeniu okólnika wyrażono nadzieję, że wszelkie przeszkody będą opanowane i trudne zadanie spełnione.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 10 grudnia (PAT). — Na północ od Lubaczowa Ukraińcy atakowali Cieszanów, byli jednak odparci, przyczem oddziały nasze zajęły wieś Nowe Siolo.

Oddział kap. Kozaka, wspierany pociągiem pancernym, rozbił przeważające siły ukraińskie, które usiłowały wysadzić most kolejowy na rzece Liszni. W następstwie tego zajęto wieś Sokale na północny wschód od Mościsk.

Por. Piaskowski z plutonem ułanów wyparł Ukraińców ze wsi Zabrze, Chujcze i Sękowic, przyczem wziął do niewoli 27 Ukraińców, w tem jednego oficera.

Szef sztabu generalnego.

O Strasburgu.

Kolonja, 10 grudnia (PAT).—„Koelnische Ztg.“ pisze: Nazwa Strasburga stała się wyrazem rozpacz, który przeraźliwie rozlega się po całych Niemczech. Strasburg jest stracony dla Niemiec. Nic nie świadczy o naszym poniżeniu dobitniej, niż ta strata. Nie oddawajmy się złudzeniom. W całej Alzacji ujawnia się nienawiść do Niemiec z siłą huraganu.

O przedłużeniu rozejmu.

Berlin, 10 grudnia (PAT). — Francuskie dowództwo naczelne zwróciło się do naczelnej komendy niemieckiej z żądaniem wyznaczenia pełnomocników, w celu przedłużenia rozejmu. Spotkanie obu stronnych pełnomocników nastąpić może 12-go lub 13-go b. m. w Trewirze.

Rząd Haase — Liebknecht?

Berlin, 10 grudnia (PAT). — Bawarski prezes ministrów, Eisner, oświadczył, że Niemcy znajdują się w przededniu katastrofy aprotacyjnej. Sytuacja rządu berlińskiego stała się, zdaniem Eisnera, niemożliwa. Jedyne wyjście z obecnej sytuacji jest utworzenie rządu Haase — Liebknecht.

Czesi przeciwko Niemcom.

Paryż, 10 grudnia (PAT). — Dzienniki tutejsze donoszą z Pragi: Ludność Pragi gwałtownie występuje przeciwko żywiolom niemieckim. W Pradze zawieszono kilka pism niemieckich. W Pradze wydano dziennik „Bohemia“. Aresztowano 40 osób, przeważnie wybitnych działaczy niemieckich w Czechach. Kilkudziesięciu żołnierzy przeprowadziło rewizję w niemieckim Domu Ludowym, z którego zabrano liczne dokumenty. Rektor uniwersytetu niemieckiego w Pradze zwrócił się do studentów niemieckich z we-

zwaniem, aby unikali wszelkich prowokacji, oraz wysłał do prezesa ministrów, dra Kramarza, list z prośbą, aby wziął pod swoją opiekę niemieckich mieszkańców Pragi.

Żydowski korpus.

Haga, 11 grudnia (PAT). — Na zgromadzeniu żydowskim w Scheveningen postanowiono utworzyć żydowski korpus posilkowy dla Galicji i Poznańskiego.

Wojska francuskie obsadzają Wiedeń.

Wiedeń, 25 grudnia (PAT). — Wedle informacji czesko-słowackich, ma wkrótce nastąpić obsadzenie Wiednia przez wojska francuskie. W akcji tej wezmą udział również wojska czesko-słowackie.

Eskaadra koalicyjna w Poli.

Wiedeń, 11 grudnia (PAT). — Czesko-słowackie biuro prasowe donosi z Lublany: Eskaadra, złożona z okrętów wojennych amerykańskich, francuskich, angielskich i japońskich pod komendą admirała amerykańskiego wpłynęła w dn. 2 b. m. do Poli, gdzie znajduje się część floty południowo-słowiańskiej pod flagą włoską. Po przybyciu eskadry koalicyjnej wywieszono na okrętach południowo-słowiańskich flagi amerykańskie. Komendę w Poli objął admirał amerykański.

Liebknecht dowodzi.

Wiedeń, 11 grudnia (PAT). — „Der Abend“ donosi z Berlina: Zwolennicy Liebknechta usiłowali wczoraj pod jego osobistym dowództwem wykonać zamach na prezydym policji, chcąc w ten sposób zdobyć broń dla czerwonej gwardji. Zamach się nie udał.

Anglicy w Kolonji.

Kolonja, 11 grudnia (PAT). — Agencja Havasa donosi: Stanęły tu załoga dwie angielskie dywizje piechoty oraz dywizja konnicy, razem 32000 ludzi. Wszystkie zegary w mieście cofnięto o godzinę na sposób zachodnio-europejski.

Poincaré w Strasburgu.

Strasburg, 11 grudnia (PAT). — Agencja Havasa. Przybył tu prezydent republiki Poincaré w towarzystwie premiera Clemenceau, Duboste'a i Dechanel'a. Po uroczystym powitaniu przez oficjalne osobistości i radę miejską burmistrz Strasburga wręczył prezydentowi Poincaré'mu klucze miasta. Poincaré zapewnił, że Francja dobrze będzie strzegła kluczy Strasburga i nie da sobie nigdy ich odebrać.

Lloyd George o pokoju.

Londyn, 11 grudnia (PAT). — Na wielkim zgromadzeniu kobiet w Londynie wygłosił Lloyd George mowę na temat warunków pokojowych, w której zaznaczył, że Koalicja nie pragnie zemsty. Pokój zemsty nie byłby pokojem sprawiedliwości. Nie potrzebujemy nowej Alzacji i Lotaryngji, gdyż w takim razie powtórzylibyśmy błąd Niemiec, z którym po 50 latach związał się los ich państwa. Pokój musi być surowy, sprawiedliwy i słuszny. Ludzie, odpowiedzialni za okropności wojny muszą być pociągnięci do odpowiedzialności, a jest to tem konieczniejsze, im wyżej te osobistości stoją. Bez nich nie byłoby wojny. Nasz wyrok musi wypaść tak, ażeby królówie, cesarzowie i następcy tronu przyszli do przekonania, że wrazie rozpętania przez nich okrucieństw tego rodzaju kara spaść musi nieodwołalnie na ich głowy. Naród niemiecki, który w tej wojnie tak dobrze się trzymał, który z zapalem szedł do walki, a który teraz radowałby się ze zwycięstwa, gdyby mu ono przypadło w udziale, musi być pociągnięty do odpowiedzialności. Narody muszą wiedzieć, że bezkarnie nie mogą rozpoczynać wojny. Lloyd George oświadczył dalej, że, jeżeli pokój na ziemi ma panować, w Europie nie mogą istnieć wielkie armje.

Wilson u Papieża.

Wiedeń, 11 grudnia (PAT). — Wedle depeszy z Lugano, poselstwo amerykańskie w Rzymie zawiadomiło Watykan, iż prezydent Wilson w dniu 23 b. m. złoży wizytę Papieżowi i sekretarzowi stanu kardynałowi Gaspari.

O 14 punktów!

Wiedeń, 11 grudnia (PAT). — Berliński korespondent „Neue Freie Presse“ donosi: W kilka godzin po wyjeździe prezydenta Wilsona z New Yorku nadeszła z parowca Georgie Washington depesza iskrowa od korespondenta „United Press“, donosząca, że Wilson jedzie do Europy, aby reprezentować ideały amerykańskie i stoczyć formalną walkę o swoje 14 punktów. Na konferencji pokojowej Wilson będzie stanowczo obstawał przy żądaniu wolności mórz i ogólnego rozbrojenia.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Bal maskowy“, jutro „Romeo i Julia“.

Teatr Rozmaitości. Dziś „Carowie“, jutro „Ani-piekuńczy“.

Teatr Polski. Dziś i jutro „Wyzwolenie“.

Teatr Letni. Dziś i jutro „Polka w Ameryce“.

Teatr Mały. Dziś i jutro „Rzeczywistość“.

Teatr Nowości. Dziś „Baron Kimmel“, jutro „Piłkarna Helena“.

Teatr Praski. Dziś i jutro „Jadzia wdowa“.

Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Gwałtu co się dzieje“.

Ogłoszenie.

Ministerstwo skarbu potrzebować będzie dla tworzących się urzędów celnych na granicy państwa w najbliższym czasie większą ilość (narazie w przybliżeniu po sto):

- 1) wag szalkowych (stołowych) wytrzymałości 10 kg.
- 2) wag pomostowych (dziesiętnych) wytrzymałości 500 kg.
- 3) przynależnych do powyższych wag ciężarków systemu metrycznego a to do każdej wagi:
 - a) 1 ciężarek żelazny na 10 kg.
 - b) 1 taki sam ciężarek na 5 kg.
 - c) 2 ciężarki żelazne po 2 kg.
 - d) 1 ciężarek żelazny na 1/2 kg.
 - e) 1 garnitur (pudełko) z ciężarkami małemi od 5 gramów do 2 dekagr.

Nadto
f) do wag pomostowych po 2 ciężarki żelazne po 20 kg.

Mający chęć dostawy zecheą wnieść swoje oferty, podając ceny jednostkowe łącznie z opakowaniem odpowiedniemi do transportowania koleją (z wozem, loco najbliższa stacja kolejowa, do Ministerstwa Skarbu (Nowy Świat 69) najpóźniej do 25 grudnia 1918.

Ministerstwo Skarbu.

DYREKCJA

Kolei Państwowych Okręgu Warszawskiego

podaje do wiadomości publicznej, że z dniem 10-m grudnia r. b. obowiązująca na kolejach Okręgu Warszawskiego taryfa na przewóz towarów i zwierząt w pociągach towarowych, pośpiesznych i zwyczajnych, ustanowiona w swoim czasie przez byłe władze niemieckie okupacyjne, z decyzji Ministra Komunikacji podwyższona zostaje **czasowo** zamiast 50%, wprowadzonych przez byłe władze okupacyjne, o 200%, czyli że opłaty normalne przewozowe, wskazane w tej taryfie, pobierane będą w stosunku potrójnym. Opłaty dodatkowe podwyższone zostają od tejże daty o 100%.

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń „Przezorność“

Przyjęła zawiadomienie, że panna **ANNA** z d. 10. 10. 1900 z d. Nr. 9628, wydana w dniu 5 września 1902 r. na imię Józefy Marii Tarasowicz, zaginęła w Jalcie na Krymie. Podając o tem do publicznej wiadomości, Dyrekcja na zaszczyt dodać, że zgodnie z uwagą 2 do § 4 ustawy Towarzystwa, zagubiona polisa uznana zostanie za nieważną, jeżeli nie będzie przedstawiona Dyrekcji w ciągu 6 miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia i w tym wypadku w miejsce polisy Nr. 9628 wydany zostanie tropie duplikat. 248

Zgubiono książkę Kasy Warszawskiego Kredytu za Nr. 1210 z d. 6/VII 1914 roku. Znalazca raczy zwrócić za nagrodą: ul. Kopernika Nr. 27 m. 3. 247

Zgubiono list Nr. 3099 z d. 2/VI 1916 r. Zawiadawczych przewozowych „Wisła“ na jeziorze rzeczy Jesionowskiego, oddane przez S. Jerolimską. Uprasza się znalazcę o zwrot kwitu: Twarda Nr. 24—Jerolimską. 250

Skradziono dn. 6/VI 1918 r. książkę oszczędnościową filiji Banku Pan. Ros. na sumę zł. 836,92 za Nr. 45996 N. 432 oraz inne dokumenty na imię Józefa Dembek. 248